

VAJİNAL AGRESİF ANJİOMİKSOMA: OLGU SUNUMU

Dr. Ercan Yılmaz, Dr. Anıl Onan, Dr. Çağatay Taşkıran, Dr. Güven Günaydin, Dr. İsmail Güler,
Dr. Ümit Korucuoğlu, Dr. Haldun Güner

ÖZET

Amaç: Agresif anjiomiksoma genellikle genç kadınları etkileyen ve ender olarak saptanan myofibroblastik bir tümördür. Bu tümör temel olarak pelvis, perine ve vulvovaginal bölgedeki derin yumuşak dokudan kaynaklanan mezenkimal neoplazidir. Bu yazda amaç, vajinal agresif anjiomiksoma vakasını tartışmaktadır.

Olgu Sunumu: Kırkbeş yaşında olan hasta 2 aydır vajende ele geçen kitle şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Vajinal muayenede, vajen ön duvarında palpabl kitle saptandı. Cerrahi tam eksizyon sonrası yapılan immünhistokimyasal çalışmalarda dokunun vimentin, MSA, desmin ve östradiol reseptör pozitifliği göstermesi ve S-100, CD-34, ve SMA ile negatif sonuçlar alınması anjiomiksom tanımızı desteklemiştir. Hastanın operasyon sonrası 6. ayındaki kontrolünde nüks testi edilmemiştir.

Sonuç: Agresif anjiomiksoma nadir görülen bir tümördür. Tedavisi rezeksiyon olup cerrahi sınırla tümör varlığı en önemli prognostik faktördür. Başarılı cerrahi tümörün rekürensinin azaltılmasında ve hastanın sürvisinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anjiomiksoma, agresif, vaginal.

ABSTRACT

Objective: Aggressive angiomyxoma is a rare myofibroblastic tumor that is common among young women. It is mainly a mesenchymal neoplasm that originates from the soft tissue in pelvis, perineum and vulvovaginal region. The purpose of this study here aimed to discuss a case of vaginal aggressive angiomyxoma.

Case Report: A 45 year-old patient applied to our clinic with the complaint of a palpable mass in the vagina for 2 months. The mass was verified in the vaginal examination. The presence of vimentin, MSA, desmin and estrogen receptor and the absence of S-100, CD-34, and SMA in immunohistochemical studies performed after complete surgical excision of the mass confirmed our diagnosis of angiomyxoma. No sign of recurrence was present in the control examination of the patient six months after the surgery.

Conclusion: Aggressive angiomyxoma is a rare tumor. The treatment is mainly surgical. Complete resection decreases the recurrence rates and improves survival.

Key words: Angiomyxoma, aggressive, vaginal.

GİRİŞ

Agresif anjiomiksoma genellikle genç kadınları etkileyen ve ender olarak saptanan myofibroblastik bir tümördür. Agresif anjiomiksoma ilk kez Steeper ve Rosai tarafından 1983 yılında tanımlanmıştır (1). 1983 yılından beri literatürde yaklaşık 150 civarında olgu sunumu ya da vaka serileri olarak tanımlanmıştır. Bu

tümör temel olarak pelvis, perine ve vulvovaginal bölgedeki derin yumuşak dokudan kaynaklanan mezenkimal neoplazidir. Genel olarak uzak metastaz eğilimi düşük, ancak tedavi sonrası lokal rekürens oranı yüksek olan lokal infiltratif bir neoplazidir (2). Bununla birlikte literatürde uzak organ metastazı ve bu metastazlara bağlı ex olmuş vakalar bildirilmiştir (3).

Geliş tarihi: 20/02/2007

Kabul tarihi: 02/03/2007

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı ANKARA

İletişim: Dr. Ercan YILMAZ

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı ANKARA

Tel: (0 312) 202 59 29

E-posta: ercanyilmazgyn@yahoo.com

Anjiomiksoma nadir olarak erkeklerde özellikle inguinokrotal bölgede de izlenebilmektedir (4). Kadınlarda özellikle 35-40 yaşlarında görülen bu malignite, kadınlarda erkeklerle göre 6 kat daha sık olarak izlenmektedir (5). En önemli tedavi şekli geniş eksizyonudur, hastaların tamamında lokal rekürrens oranı cerrahiden birkaç yıl sonrası dönemde %30-40 olarak bildirilmektedir (6). Bu tümör temel olarak pelvis, perine ve vulvovaginal bölgedeki derin yumuşak dokudan kaynaklanan mezenkimal neoplazidir. Bu yazida da vajinal agresif anjiomiksoma vakasını tartışmayı amaçladık.

OLGU SUNUMU

Kırkbeş yaşında G:3, P:2 olan hasta vajinadan eline kitle gelmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın özgeçmişinde birkaç yıl önce geçirilmiş skele kist eksizyonu haricinde belirgin bir özellik bulunmamaktaydı. Şikayetleri yaklaşık iki ay önce başlayan hastanın vital bulguları ve sistemik muayenesi tamamen normal idi. Vajinal muayenede, vajen ön duvarında palpabl kitle saptandı. Tümör markırları normal sınırlardaydı. Uterus ve her iki over normal ultrasonografik görünümdeydi. Servikal smear benign reaktif değişiklikler olarak rapor edildi. Hastaya yapılan abdominal ultrasonografi normaldi. Hasta bu sonuçlarla operasyona alındı. Ortalama 5 x 4 x 3.5 cm çapında, bilobüle olan kitle (Resim 1) vajen ön duvarından eksize edildi. Kitle patolojiye gönderildi. Patoloji raporu agresif anjiomiksoma olarak geldi. Rezeke edilen dokunun kenarlarında tümör dokusu saptanmadı. Hastada postoperatif komplikasyon oluşmadı. Operasyondan sonra 6 aylık dönemde hasta nüks oluşmadı. Ayırıcı tanıda miksoid neoplaziler (mikroid nörofibroma, low grade miksofibrosarkom, mikroid liposarkom, miksoid malign fibröz histiositom ve süperfisiyel anjiomiksoma), selüler anjiofibrom, anjiomyofibroblastoma ve diğer benign durumlar düşünülmeliidir. Biz bu vakada ayırıcı tanıyı immünhistokimyasal tanı yöntemi ile sağladık. İmmünhistokimyasal yöntemler ile dokunun vimentin, MSA, desmin ve östrojen reseptör pozitifliği göstermesi (Resim 2) ve S-100, CD-34, and SMA ile negatif sonuçlar alınması anjiomiksom tanısını destekledi.

TARTIŞMA

Rosai ve Stepper genital, perineal ve pelvik bölge de yavaş büyüyen miksoid neoplaziyi ilk kez 1983 yılında tanımlamışlardır (1). Anjiomiksomanın patho-

Resim 1—Makroskopik görünüm.

genezi tam olarak bilinmemekte birlikte tanısı genellikle iyi bir patolojik inceleme ve immünhistokimyasal boyama sonrası konulmaktadır. Yanlış tanı en önemli problemdir (7) ve bu oran literatürde %82 olarak bildirilmektedir (8). Bartolin kisti, labial ya da vaginal kistler, polipler, gardner kanalı kistleri ve yumuşak doku tümörleri preoperatif klinik tanı aşamasında karıştırılan benign patolojilerdir. Anjiomiksoma özellikle kadınlarda, en sık olarak 35-40 yaşlarında bildirilmektedir, ancak literatürde 11 yaşında ve 70 yaşın üzerinde bildirilmiş olgular da bulunmaktadır (5).

Agresif anjiomiksoma myofibroblastlardan köken alan malign bir tümördür (7). Literatürde, tümör çapı ile ilgili çeşitli veriler bulunmaktadır da genellikle 5-

Resim 2—Tümör hücrelerinde desmin ve estrojen reseptör pozitifliği (İmmünhistokimyasal teknik).

23 santim arasında tümör boyutlarına rastlanmaktadır (9). Literatürde en büyük çaplı anjiomiksom olgusu bir olgu sunumu olarak Filipinlerden bildirilmiştir. Bu vakada tümör çapı 19.8 kg olarak bildirilmiş ve sağ labium majustan kaynaklanıp retroperitonea kadar uzandığı bildirilmiştir. Tedavide de abdominal ve perineal yoldan komplet rezeksiyon yapılmıştır (10).

Sayıca azalmış hücresel yapılar, birbirleri ile yapıkları ağsal bağlantılar, miksoid matriks yapısı agresif anjiomiksomanın dikkat çeken mikroskopik bulgularıdır. Stromal yapı ve hücreler, desmin, aktin ve CD34 ile immünoreaktif boyanma özelliği gösterirler (11). Bu olgu sunumunda immünhistokimyasal olarak desmin ile pozitif sonuç alınırken, CD34 ile negatif sonuçlar alındı. Birçok agresif anjiomiksom vakasında estrojen ve/veya progesteron reseptör pozitifliği immünhistokimyasal yöntemlerle gösterilebilir (12). Bu reseptörlerin tümör dokusunda ekspresyonu, tümör dokusu gelişiminde hormonal faktörlerin rolünü desteklemektedir (13). Bizim vakamızda da tümör dokusunda estrojen reseptörleri pozitif olarak saptandı.

Birçok yayında, primer ya da rekürren agresif anjiomiksoma olgusunda GnRH agonist tedavisi ile başarılı sonuçlar alınmıştır ve tümör dokusunda belirgin bir azalma olduğu gösterilmiştir (14,15). Bununla birlikte GnRH agonistlerinin uzun süreli kullanımı sonrasında menapozal semptomlarınoluştuğu ve osteoporoz insidansının arttığı unutulmamalıdır (16). GnRH agonist tedavisine direnç, uygun tedavinin süresi ve tedavinin kesilmesinden sonraki tekrar büyümeye açılığa kavuşturulması gereken konulardır. Agresif anjiomiksoma tedavisinde ooforektomi, tamoksifen ve aromataz inhibitörlerinin kullanımı hakkında literatürde veri yoktur.

Cerrahi sınırlarda tümör dokusu pozitifliği rekürrens için en önemli faktördür. Tümör hücreleri yüksek lokal infiltrasyon kapasitesine sahiptir. Geniş ve tümör dokusu içermeyen rezeksiyon yapılan olgularda da rekürrens bildirilmiştir (15). Yeterli ve güvenilir cerrahi sonrası rekürrens oranları %50 olarak bildirilmektedir (11). Tüm dünyada yaygın olarak kabul edilen tedavi yöntemi kitlenin lokal eksizyonudur. Radikal cerrahi ile birlikte morbidite de artmaktadır. Pelvik magnetik rezonans görüntüleme yöntemi ve dijital substraksiyon anjiografi yöntemi cerrahi öncesi en iyi yaklaşımı sağlamak amacıyla hastalara uygulanmaktadır (14).

Bu tümörlerin östrojen ve progesteron reseptör durumu adjuvan GnRH agonist tedavisinin başarısını belirleyecek faktördür. Geniş lokal eksizyon ve adjuvan GnRH agonist tedavisi radikal cerrahi iyi bir alternatif olabilir (17). Dikkatli klinik muayene ile uzun dönem takip rekürrensin tanısında önemlidir ve uygulanacak cerrahinin morbiditesi minimal olmalıdır.

KAYNAKLAR

- Steeper TA, Rosai J. Aggressive angiomyxoma of the female pelvis and perineum: report of nine cases of a distinctive type of gynecologic soft tissue neoplasm. Am J Surg Pathol 1983;7:463-75.
- McCluggage WG. A review and update of morphologically bland vulvovaginal mesenchymal neoplasms. Int J Gynecol Pathol 2005;24:26-38.
- Blandamura S, Cruz J, Faure Vergara L, et al. Aggressive angiomyxoma. A second case of metastasis with patient's death. Hum Pathol 2003; 34:1072-4.
- Iezzoni JC, Fechner RE, Wong LE, et al. Aggressive angiomyxoma in males. A report of four cases. Am J Clin Pathol 1995;104:391-6.
- Fetsch JF, Laskin WB, Lefkowitz M, Kindblom LG, Meiss-Kindblom JM. Aggressive angiomyxoma: a clinicopathologic study of 29 female patients. Cancer 1996;78:79-90.
- Nucci MR, Fletcher CD. Vulvovaginal soft tissue tumors: update and review. Histopathology 2000 (Feb.);36:97-108.
- Güngör T, Zengeroğlu S, Kaleli A, Kuzey GM. Aggressive angiomyxoma of the vulva and vagina, a common problem: misdiagnosis. Eur J Obstet Gynecol Rep Biol 2004;112:114-6.
- Smith OH, Worrel RV, Smith AY, Docin MH, Rosenberg RD, Bartow SA. Aggressive angiomyxoma of the female pelvis and perineum: review of the literature. Gynecol Oncol 1991; 42:79-85.
- Cinel L, Taner D, Nabaei SM, Dogan M. Aggressive angiomyxoma of the vagina. Report of a distinctive type gynaecologic soft tissue neoplasm. Acta Obstet Gynecol Scand 2000 (Mar.);79:232-3.
- Chen L, Schink JC, Panares BN, Barbuto D, Lagasse LD. Resection of a Giant Aggressive Angiomyxoma in the Philippines. Gynecol Oncol 1998;70:435-439.
- Allen PW. Myxoma is not a single identity: a review of the concept of myxoma. Ann Diagn Pathol 2000;4:99-123.
- McCluggage WG, Patterson A, Maxwell P. Aggressive angiomyxoma of pelvic parts exhibits estrogen and progesterone receptor positivity. J Clin Pathol 2000; 53:603-5.

13. Nucci MR, Young RH, Fetcher CDM. Cellular pseudosarcomatous fibroepithelial stromal polyps of the lower female genital tract: an underrecognized lesion often misdiagnosed as sarcoma. *Am J Surg Pathol* 2000;24:231-40.
14. Fine BA, Munoz AK, Litx LE, et al. Primary medical management of recurrent aggressive angiomyxoma of the vulva with a gonadotropin – releasing hormone agonist. *Gynecol Oncol* 2001;81:120-2.
15. Poirier M, Fraser R, Meterissian S. Unusual abdominal and pelvic tumors: Case 1. Aggressive angiomyxoma of the pelvis: response to luteinizing hormone – releasing hormone agonist. *J Clin Oncol* 2003;21:3535-41.
16. Lethaby A, Vollenhoven B, Sowter M. Efficiency of pre-operative gonadotropin hormone releasing analogues for women with uterine fibroids undergoing hysterectomy or myomectomy: a systematic review. *Br J Obstet Gynaecol* 1989;96:200-6.
17. Brooks SE, Balidimos I, Reuter KL, Khan A. Virtual consult: aggressive angiomyxoma of the vulva: impact of GnRH agonists. *Medscape Women's Health* 1998;3(3):1-5.

